

PROIECT

CONGRESUL A.G.V.P.S. DIN ROMÂNIA

ORDINE DE ZI

13 Mai 2006

1. Deschiderea lucrărilor Congresului A.G.V.P.S. din România;
2. Analiza, discutarea și aprobarea materialelor Congresului;
 - 2.1. Raportul Consiliului A.G.V.P.S. din România;
 - 2.2. Raportul Comisiei de cenzori;
 - 2.3. Bilanțul contabil pe anul 2005;
 - 2.4. Bugetul A.G.V.P.S. pe anul 2006;
 - 2.5. Obiectivele prioritare ale A.G.V.P.S. pentru perioada 2006-2010;
 - 2.6. Întrebări, discuții, propuneri etc.;
 - 2.7. Descărcarea Consiliului A.G.V.P.S. de atribuții și gestiune.
3. Alegerea organelor de conducere ale A.G.V.P.S.;
 - 3.1. Alegerea președintelui, președintelui executiv, a doi vicepreședinți și a 16 membri ai Consiliului A.G.V.P.S.;
 - 3.2. Alegerea Comisiei de cenzori;
 - 3.3. Desemnarea reprezentanților A.G.V.P.S. în Consiliul Național de Vânătoare.

CUVÂNT INTRODUCATIV

În revista CARPAȚII nr. 2/1946, regretatul Ionel Pop revenea, într-un articol intitulat sugestiv „OTRAVA”, asupra unor încercări, desigur interesate, de „introducere a politicii în vânătoare”.

La cele ce afirma atunci, nu sunt prea multe de adăugat astăzi. Totul a rămas, pentru o lungă și agitată perioadă de timp, de o covârșitoare actualitate.

De aceea, ne luăm îngăduința de a „da cuvântul” acestei personalități incontestabile ale lumii vânătoarești, care, în nici un caz, nu poate fi bănuită acum de vreo urmă de subiectivism sau ingerință în ceea ce ne propunem pentru prezent și viitor.

Singura noastră intervenție asupra acestui articol de fond – pe care îl reproducem respectând grafia vremii – a constat în accentuarea unor pasaje extrem de sugestive și oportune într-o Românie cu șaizeci de ani mai evoluată.

„Viața noastră publică de după Unire a fost neconținut frământată de lupte politice. Antagonismele între diferitele partide politice au ajuns uneori la paroxism; s’au ciocnit uneori concepții politice fundamentale opuse; țara a trecut prin frământări politice grele. Toate aceste valuri s’au oprit însă la porțile vânătoarei. Dacă, cu totul incidental, vre-un rău informat sau chiar un răuvoitor, dela oarecare cârmuire trecută, a încercat să se strecoare în trebile vânătoarești – conducere, arendări, drept de port armă etc. – vre-o codiță de interes politic sau de partid, - acele încercări au fost imediat zăgăduite de solidaritatea vânătorilor. Cei ce dela 1920 au avut contact nemijlocit și fără de încetare cu trebile noastre vânătoarești, știu și pot să mărturisească, că niciodată, nici o singură dată, conducerea vânătoarei (U.G.V.R., Consiliul permanent, D.E.V. etc.) nu a fost aleasă sau desemnată pe considerente politice, și măsurile pe care le-a luat această

conducere în diferitele atribuțiuni ale ei, nu au fost niciodată influențate de valorile vieții politice.

Interesele politice și de partid s'au evidențiat aproape în toate sectoarele vieții noastre, – au rămas însă fără de nici o influență în viața și diriguirea vânătoarei.

Era atât de naturală și de necesară această perfectă scoatere a vânătoarei de sub influențele politice, încât ea nu s'a întemeiat pe acorduri, ci a crescut și s'a întărit ca o sfântă tradiție, din conștiința vânătorilor noștri. În lumea noastră vânătoarească, în conducerea treburilor vânătoarești au luat totdeauna parte persoane angajate în luptele politice, - unele din ele chiar în primele rânduri. Toți însă și-au lăsat preocupările politice acasă, fie că au venit la o partidă de vânătoare, fie că au luat parte la congrese, conferințe, ședințe, în care se discutau și se hotăra asupra unor probleme vânătoarești.

Aici nu avea ce căuta pasiunea politică; aici stăpânea o altă pasiune, și numai ea singură: ceea a vânătoarei, și ceea a râvnei de a sluji și a ridica chestiunea vânătoarei românești.

Și în această frumoasă conduită zace unul, și cel mai de seamă motiv, care a făcut, ca vânătoarea noastră, sub toate aspectele, să prezinte o linie neîntrerupt ascendentă, dela 1919 și până la marea și generala tulburare pe care a adus-o trecutul războiului.

În ce fel poate intra în sanctuarul vânătoarei sfredelul politic? El are mai multe ușițe, toate din dos. Ne-am putea imagina partide de vânătoare, la care iau parte vânători selecționați după culoare politică. Ați văzut vreodată o asemenea vânătoare? Să nu insistăm asupra unei asemenea monstruoziități, – fantomă care nu există.

De asemenea, nu cunoaștem caz, când s'ar fi întemeiat vre-o societate de vânătoare, alegându-și membri pe criterii politice. Ar fi o altă monstruoziitate. Într'o vreme se încerca înjghebarea unor societăți de vânătoare, care să-și recruteze membrii din sânul unor profesii determinate. „Societatea de vânătoare a medicilor”, sau „a avocaților” sau „a ceferiștilor” etc. O singură asemenea încercare a văzut și ființă reală: „Avis”, societatea inginerilor silvici, – dar și aceasta a trebuit să facă degrabă concesii în rigiditatea alegerii membrilor ei. Într'adevăr, înjghebările vânătoarești au alt chiag decât afinitățile politice sau profesionale.

Eu în tovarășul meu de vânătoare și de societate de vânătoare, nu caut nici colegul profesionist și nici prietenul politic, după cum nu caut nici omul de „condiția mea socială” (noțiune urâtă și de mult perimată între oamenii de bine). La vânătoare și în întrunirile vânătorești, suntem mai curând bucuroși să ne desintoxicăm de preocupările profesionale și politice, – nici nu voim să auzim de ele.

Diavolul politic poate intra însă pe ușița arendărilor. Aici, într’adevăr se poate vâri infectul protecționism de partid. Arendările trec prin o serie întreagă de faze; la fiecare din ele hotărăsc oameni. Aproape în tot locul în judecarea lucrurilor găsim și elementul de apreciere. Dacă balanța aprecierii se va coborî sub greutatea unei preferințe întemeiată pe simpatie politică, s’a dărâmat totul. Sistemele de arendare a terenelor de vânătoare pot fi influențate de diferite considerente. Într’un timp ne-a fost dat să luptăm aici împotriva unor tendințe de majorare excesivă a sumelor de arendă. Azi auzim, că se ventilează ideea scăderii arenzilor până a fi numai simbolice – o altă directivă greșită. Vânătoria, pentru proprietar – individual sau colectiv – e un bun economic; deci la arendare trebuie văzute și interesele economice ale proprietarului. Mai trebuie considerate și interesele sociale, în sensul de a feri să devină vânătoria monopolul unor puțini și a evita să fie excluși dela plăcerile ei cei mulți și cu mijloace modeste. Dar în aceiaș vreme, și poate cu preferință, trebuie să se ia în seamă interesele a însăși vânătorei, adică dezvoltarea patrimoniului nostru vânătorec și înobilarea pasiunii vânătorești, alegându-se arendașii care dau garanții morale mai bune în această privință, și eliminându-se cei ce s’au dovedit indolenți sau chiar distrugători. Între aceste elemente de judecată nu se potrivește în nici un chip favoritismul politic. Dimpotrivă: el copleșește pe cele obiective și raționale. Pornind după preferințe de partid, terenurile vor ajunge în mâinile unor pușcași, care în foarte puțini ani vor face să se transforme cele mai bine îngrijite și populate terene, în pustietăți triste. Ca să nu fim rău înțeleși la acest capitol, repetăm de nou ceea ce scriam în nenumărate articole, începând chiar dela apariția acestei reviste, în 1933: **Au dreptul de a cere parte la vânătoare toți oamenii cinstiți, până la cei mai modești în mijloace materiale, și organizația noastră vânătorească e**

datoare să le facă posibil aceasta. Am arătat, repetat, și mijloacele raționale, care duc la această situație. Nu e vorba deci nici de eliminarea celor mulți și umili, – ci de eliminarea considerentelor politice. Popularizarea vânătoarei e o țintă spre care trebuie să tindem cu toată energia, – arendările pe considerente politice e o primejdie a vânătoarei, din care nu va beneficia mulțimea mare a vânătorilor corecți și va duce la dezastru.

În fine, poate intra politica de partid în sanctuarul vânătoresc, prin desemnarea conducerii ei pe aceleași criterii de politică. Și ni se pare, că aceasta este cea mai mare primejdie.

Pentru a fi calificat la conducerea vânătoarei trebuie să ai anume calități: pricepere tehnică, desăvârșită corectitate de gândire în materie vânătoarească, și însuflețire.

Vânătoarea nu e nici comerț, nici industrie și nici o oarecare societate de binefacere. Ca să iei parte la conducerea ei nu e de ajuns să fii „om bine”, și cu atât mai puțin „de ai noștri”. Nimeni, de orice culoare politică ar fi, nu este exclus dela un rol în această conducere, dacă are calitățile arătate mai sus, și societatea vânătoarească, care nu face selecționări decât după aceste criterii, e bucuroasă să vadă în fruntea ei pe oricine le îndeplinește.

În această materie trecutul ne dă pilde bune. Am avut inspectori județeni de vânătoare, care și-au păstrat locul de-a lungul tuturor guvernărilor, care s-au perindat, – cu cinste și cu folos pentru cauza vânătoarească. Au fost unele cazuri, când cei dela trecătoare stăpâniri au impus, din motive politice, unele schimbări. Ele au fost primite de întreaga lume vânătoarească cu dușmănie, și s’au înneecat curând în incapacitate, rușine și daună.

La alegerea și desemnarea persoanelor din conducerea centrală, (U.G.V.R. și Consiliul permanent) nici o singură dată nu a fost considerat criteriu culoarea politică, și veleități de partid nici o singură dată nu s’au prezentat în lucrările acestor conduceri. Oricare a fost „partidul dela putere”, el nu a avut în sânul acestor organizații nici unelte și nici opozanți. A avut colaboratori cinstiți și obiectiv, care au dat sfaturi oneste pentru noi măsuri, pentru oprirea altora care nu păreau a fi potrivite. Și aici e unul din secretele progresului vânătoarei românești dintre anii 1920 și 1940: aceste organizațiuni centrale, ieșite din sânul vânătorilor au reprezentat solidar și pe deasupra considerentelor politice și de partid punctul de vedere, care servea marile interese cinegetice ale

țării. În nici o ocaziune afinitățile de partid nu au putut face o breșă în această solidaritate, iar autoritatea de oameni obiectivi și onești, a celor ce se prezentau cu un punct de vedere, putea duce la izbândă tendințele și ideile vânătorimei.

Detestăm, deci, și socotim de cea mai mare primejdie pentru vânătoarea românească, alegerea conducerii, și centrale și locale, pe baza unor criterii de partid, oricare ar fi acela.

De tendințele de infiltrațiune a otravei politice în trebile și organizațiunea vânătoarească mai are o latură. E una care atinge etica vânătoarească.

Toți vânătorii formează o reală tovărășie, pe stindardul căreia e scris: camaraderie, onestitate, dragoste pentru vânătoare și interesele ei. Cel ce iese de sub poruncile acestor devize, se exclude din familia vânătorilor. Poate el să împuște zeci și sute de piese, și din cele mai alese, poate el să fie stăpân asupra unor vaste terene de vânătoare, poate să fie el cocoțat în orice funcție, – își va pierde ceea ce e decorul și frumuseța noastră: sentimentul de frățescă stimă și iubire al vânătorilor.

Oricând voi strânge cu plăcere mâna unui camarad vânător, care face parte onest din familia noastră, – și în foarte puține clipe ne vom găsi prieteni, apropiați sincer prin comuna noastră pasiune și gândire. Însă va rămâne, în cel mai bun caz, un străin, cel ce va purta o armă vânătoarească, fără a fi vrednic de numele de vânător. Și nu e acesta un sentiment personal; e structura sufletească a tuturor vânătorilor.

Tocmai de aceea, dacă se vor găsi purtători de armă, care în materie de vânătoare se vor bizui pe o situație politică, vor beneficia, în orice chip, de o conjunctură politică, să fie ei singuri, că sunt niște intruși indezirabili, că situația lor, oricât de înaltă ar fi la vedere, e una care nu le aduce nici prețuire, nici prestigiu. Neîncetat vor fi priviți de marea și cinstită camaraderie vânătoarească, ca unii, care pentru meschinele lor interese au spart o bună tradiție, temelie a progresului vânătoresc: complectă neutralitate a vânătoarei față de frământările de partid și politice.”

Ionel Pop

RAPORT
PRIVIND ACTIVITATEA CONDUCERII
A.G.V.P.S. DIN ROMÂNIA
ÎN PERIOADA 21 APRILIE 2001 – 13 MAI 2006

I. CONSIDERAȚII INTRODUCATIVE

În intervalul de timp la care ne referim, activitatea conducerii A.G.V.P.S. din România s-a derulat în continuarea activității desfășurate de aceasta în perioada 30 martie 1990 - 9 decembrie 1995 și de la această dată până la 21 aprilie 2001. S-a desfășurat întotdeauna coerent, în baza unor programe de perspectivă și a unor programe anuale de activitate, la care s-au adăugat însă frecvent și acțiuni neprevăzute, menite să contracareze unele inițiative nefavorabile organizațiilor afiliate nouă și interesului membrilor acestora, vânători și pescari sportivi.

Majoritatea delegaților prezenți la Congresul actual au fost în timp martori și/sau participanți la toate evenimentele, bune sau mai puțin bune, pe care am reușit să le depășim împreună, începând din 30 martie 1990 și până astăzi. Au stat așadar alături de conducerile AGVPS din România și ale organizațiilor din care fac parte, dovedind astfel părtăși la toate realizările din această perioadă de schimbări profunde, economice și sociale.

Data de 21 aprilie 2001 a găsit conducerea AGVPS din România în situația de a prezenta participanților la Congres realizări anterioare importante, dintre care enumerăm:

- **recunoașterea, încă din primul semestru al anului 1990, a afilierii României și AGVPS din România la Consiliul Internațional al Vânătorii și Conservării Vânatului (C.I.C.) și la Confederația Internațională de Pescuit Sportiv (C.I.P.S.), după obținerea unor scutiri la plata cotizațiilor restante pe mai mulți ani;**

- **afilierea AGVPS din România la Federația Asociațiilor de Vânători din Comunitatea Europeană (F.A.C.E.), în anul 2000;**

- intervenția încununată de succes, făcută la nivelul Universității „Transilvania” din Brașov, pentru înființarea primului Colegiu Cinegetic;

- **conceperea unui proiect de lege protecționist pentru fondul cinegetic din România, care s-a finalizat printr-o lege de vânătoare nouă în anul 1996, promulgată la momentul potrivit pentru salvagardarea vânatului și a intereselor vânătorilor din țara noastră;**

- conceperea primului proiect de modificare a legii privind pescuitul și piscicultura, depus ca inițiativă legislativă a unor deputați în anul 1996, rămas din păcate doar ca material de lucru mult timp;

- organizarea a trei simpozioane internaționale sub egida C.I.C., privind situația ursului brun, a caprei negre și a păsărilor migratoare în lume sau în paleartic, în anii 1995, 1996 și 1997;

- **organizarea unui Campionat mondial de pescuit staționar-senioare, la Mamaia, în anul 1999;**

- **organizarea unui marș de protest al vânătorilor din România față de politica adoptată de Guvernul Radu Vasile în raport cu interesele asociațiilor pe care le reprezentăm, în anul 1999, la care au participat peste 4000 de membri ai acestora;**

- **recontractarea gestiunii fondurilor de vânătoare în anul 2000 și a folosinței apelor de munte în anul 2001;**

- începerea calificării și perfecționării pregătirii personalului angajat, de la paznici până la directori;

- echiparea și dotarea corespunzătoare a personalului angajat pentru paza fondurilor de vânătoare și de pescuit, în scopul îndeplinirii condițiilor de asimilare a acestuia cu personalul care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității publice.

Nu mai exemplificăm și alte realizări de mai mică anvergură, care se cunosc în general, dar subliniem faptul că în toată perioada la care ne referim s-a muncit cu rezultate favorabile activității noastre, în interesul membrilor asociațiilor pe care le reprezentăm și al societății civile din care facem parte.

În acest interval de timp am trecut, după cum se cunoaște, și prin situații dificile, când însăși existența organizării noastre a fost pusă sub semnul întrebării. Pe acestea am reușit să le depășim datorită disciplinei și unității noastre, mai ales în momentele

delicate din viața asociației generale și a asociațiilor afiliate. Nu este cazul să mai detaliem acum astfel de situații.

Iată așadar, de unde am continuat activitatea în anul 2001.

O activitate cel puțin la fel de intensă, cu rezultate mai puțin cunoscute, pe care le vom analiza împreună, în capitolele ce urmează.

Trebuie să remarcăm însă, îndeosebi în ultimul din cei 5 ani analizați, condițiile din ce în ce mai neprietenoase de desfășurare a activității noastre, generate de birocrăția, confuzia și corupția care au înflorit și continuă să înflorească și în domeniul nostru de activitate, pe seama creșterii numărului de funcționari publici cu atribuții de reglementare și control și pe seama sporirii fără precedent a numărului de angajați ai agențiilor naționale, companiilor și regiilor cu care avem relații, toate cu filiale sau direcții regionale, ultimele două trăind exclusiv din exploatarea unor bunuri publice în interesul propriilor angajați.

În situația actuală, când în domeniul nostru de activitate, conducerea unei asociații afiliate este controlată succesiv de reprezentanții MAPDR, ITRSV, ANPA, CNAFP, DJSVSA, Poliției, Jandarmeriei, Gărzii de mediu și ai altor câtorva instituții, care nu produc nimic, ci doar prestează o muncă discutabilă de control în baza propriilor reglementări din ce în ce mai birocratice, începe să devină din ce în ce mai greu și mai riscant să mai fie desfășurată eficient activitatea noastră utilă vânătorilor, mediului natural și societății în care trăim. Și cu atât mai greu și mai riscant devine în situațiile de criză, precum în cazul gripei aviare, când măsurile arbitrare impuse fără nici o justificare convingătoare au stânenit și pe alocuri au paralizat activitatea noastră desfășurată cu cea mai bună credință.

II. PROBLEME SOLUȚIONATE ÎN PERIOADA 21.04.2001-2.07.2005

Pe fondul realizărilor menționate din perioada 1990-2001, au fost continuate activitățile și acțiunile în interes general, inițiate sau întreprinse de la nivelul conducerii A.G.V.P.S. din România (Consiliu, Birou al Consiliului, conducere executivă).

Dintre problemele soluționate și realizările obținute în perioada 21 aprilie 2001-2 iulie 2005, reliefăm următoarele:

- *susținerea intereselor unor organizații afiliate în acțiunea I.C.A.S. pentru definitivarea rearondării unor fonduri de vânătoare, după ce aceeași instituție – contra-cost, dar fără respectarea principiului continuității limitelor acestor fonduri – a efectuat prima arondare înainte de anul 2000;*

- *susținerea acțiunii I.C.A.S. de rebonitare, contra-cost, a capacității cinegetice a fondurilor de vânătoare și de stabilire a efectivelor optime pentru unele specii de vânat; lucrarea a fost realizată inițial cu sprijinul exclusiv al personalului silvic, insuficient de bine instruit în materie, pe baza unor „chei de determinare a bonității”, discutabile din multe puncte de vedere;*

- *susținerea elaborării unor studii pragmatice și realiste de gestionare durabilă a fondurilor de vânătoare, în deplină concordanță cu prevederile contractelor de gestionare a acestor fonduri, și respingerea motivată a instrucțiunilor și normativelor fanteziste care ar fi trebuit experimentate întâi pe fondurile de vânătoare destinate cercetării, mai înainte de transmiterea lor, prin ordin al M.A.P.D.R., pentru a fi aplicate întocmai la nivelul tuturor fondurilor de vânătoare din România;*

- **negocierea unitară cu conducerea C.N.A.F.P., de la nivelul conducerii executive a A.G.V.P.S., a problemei prelungirii valabilității tuturor contractelor de folosință a fondului piscicol din apele naturale colinare și de șes până la data de 31.XII.2007, precum și încheierea, până la aceeași dată, a unor contracte noi de asociere în participațiune, între unele asociații afiliate și C.N.A.F.P., în vederea exploatării în comun a fondului piscicol din apele curgătoare naturale, din perimetrul lacurilor de baraj și din imediata apropiere a malurilor interioare ale Dunării; medierea încheierii unui contract similar între C.N.A.F.P.S. și A.J.V.P.S. Constanța, pentru practicarea pescuitului în Marea Neagră;**

- *concesionarea pe 49 de ani, de către A.G.V.P.S., a amenajărilor piscicole Afumați 3 și 4 și Șindrilița 1, 1A și 2, în scopul punerii acestora la dispoziția pescarilor sportivi și al*

organizării unor competiții de pescuit sportiv de mai mică anvergură;

- concesionarea gratuită a unui teren în București, în suprafață de cca. 1700 mp, (pe care se edifică în prezent un sediu administrativ nou al A.G.V.P.S.), urmată de contractarea proiectării noului sediu al A.G.V.P.S. și obținerii autorizației de construcție;

- punerea, în continuare, la dispoziția candidaților la calitatea de vânător și de pescar sportiv a lucrărilor necesare pregătirii lor incipiente și susținerii examenelor ori testelor obligatorii, precum și punerea unor lucrări de specialitate la dispoziția membrilor dornici de autoinstruire în materie de vânătoare și de pescuit sportiv;

- găsirea unor soluții convenabile pentru procurarea de arme din categoria „arme de apărare și pază”, în scopul dotării corespunzătoare a personalului de teren al organizațiilor afiliate;

- **conlucrarea eficientă la îmbunătățirea unor variante de modificare a Legii 192/2001, inițiate prin procedura forțată a ordonanțelor consecutive de urgență ale Guvernului României, care s-au succedat de patru ori în decursul perioadei 2001-2005;**

- înaintarea de observații pertinente, din proprie inițiativă sau ca urmare a solicitării organizațiilor afiliate ori autorităților publice, în legătură cu proiectele de modificare a Legii privind regimul armelor de foc și munițiilor și a Legii fondului cinegetic și a protecției vânatului;

- înaintarea, către M.A.P.D.R., a unor propuneri pertinente de modificare a proiectelor de acte normative în domeniul vânătorii și pescuitului sportiv, de care s-a ținut în general, dar nu în amănunt, seamă;

- reanalizarea și aducerea la zi a situației membrilor vânători ai celor mai multe asociații afiliate, precum și a situației vânătorilor excluși în ultimii 3 ani din cadrul acestor asociații, pentru a fi puse, în viitor, la dispoziția tuturor asociațiilor interesate în această chestiune, îndeosebi cu ocazia promovării noilor membri vânători;

- monitorizarea cazurilor de braconaj cunoscute, evidențierea sistematică a celor soluționate incorect de organele de cercetare penală și intervenția repetată și motivată la nivelul Parchetului General, în scopul redeschiderii unora dintre dosarele grave soluționate cu N.U.P. sau cu „lipsă de pericol social”;

- afilierea, în condițiile Statutului A.G.V.P.S. din România, de noi asociații vânătoarești, licențierea asociațiilor afiliate care au

îndeplinit condițiile și excluderea asociațiilor care nu au mai îndeplinit cumulativ criteriile de afiliere (A.V.P.S. Mihail Sadoveanu din jud. Iași și A.V.P.S. Câmpulung Muscel din jud. Argeș); în anul 2005 erau afiliate la A.G.V.P.S. din România 142 de asociații, care însumau în evidențele lor cca. 56.050 de vânători și 104.225 de pescari sportivi;

• revenirea periodică cu intervenții justificate la nivelul conducerii M.A.P.D.R., deși nu întotdeauna au fost tratate cu atenția cuvenită, pentru:

- dizolvarea tuturor organizațiilor vânătorești neafiliate și nelicențiate care nu și-au putut realiza obiectul de activitate în termen de mai mult de 3 luni de la înființare;
- verificarea activității asociațiilor neafiliate dar licențiate abuziv de la nivelul M.A.P.D.R., care au funcționat și încă funcționează sfidând legea și reglementările ministerului care le-a licențiat (A.V.P.S. Diana Hunedoara, A.V.P.S. Șoimul Românesc Simeria etc.);
- revederea licențelor acordate de M.A.P.D.R. unor organizații vânătorești neafiliate, dar și unor asociații vânătorești afiliate, pentru a constata dacă mai îndeplinesc cumulativ, în prezent, criteriile stabilite în acest sens prin reglementările proprii în vigoare (A.V.P.S. Zimbru București);
- încercarea de oficializare a modelului de „permis de vânătoare”, deoarece simpla avizare a formei acestuia în 1996, de către Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, nu a fost și nu este în deplină concordanță cu legea;

• **sprijinirea A.J.V.P.S. Tulcea pentru redeschiderea vânătorii în Delta Dunării, în special pentru comunitatea locală de vânători, atât la speciile sedentare de vânat, cât și la cele mai multe dintre speciile migratoare admise de lege;**

• aducerea la zi a situației efectivelor de vânat, a cotelor de recoltă și a evidenței trofeelor medaliabile de vânat;

• producerea de fazani și experimental de potârniche pentru popularea fondurilor de vânătoare, precum și producerea de căței din rasele de câini de vânătoare, la prețuri stimulative pentru vânători;

- elaborarea unor lucrări științifice de specialitate pentru reliefaarea situației efectivelor de mari prădători din România - din punct de vedere cantitativ, calitativ și structural – în scopul precis de a convinge autoritățile străine despre viabilitatea acestor populații și necesitatea exploataării lor economice în condiții durabile;

- continuarea demersurilor juridice, întreprinse încă din perioada precedentă, pentru clarificarea situației Federației Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România cu sediul la Bacău, care, deși a fost dizolvată și s-a dispus lichidarea ei continuă să ființeze; dacă s-ar fi numit oricum altfel și nu ar fi fost afectat prestigiul A.G.V.P.S. prin confuzia voit creată între denumiri și dacă ar fi fost condusă de persoane oneste, nu am fi avut nimic împotriva existenței federației în discuție, ce ar fi putut deveni chiar un partener interesant de susținere a intereselor vânătorilor din România;

- continuarea litigiilor aflate pe rolul instanțelor de judecată, în scopul clarificării proprietății A.G.V.P.S. asupra unor bunuri edificate de aceasta în timp, pe terenuri care însă nu i-au aparținut;

- valorificarea, prin închiriere sau vindere a unor bunuri mobile, dar și a unor bunuri imobile devenite inutile pentru activitatea A.G.V.P.S., în scopul obținerii resurselor financiare necesare achiziționării actualului sediu al A.G.V.P.S., construirii unui nou sediu administrativ, susținerii activităților în interes general etc.;

- organizarea anuală și susținerea materială a campionatelor naționale de pescuit sportiv, de tir vânătoresc și de chinologie vânătorescă, precum și susținerea materială a echipelor reprezentative de pescuit sportiv la anumite competiții internaționale, organizate în străinătate;

- **organizarea în anul 2004, sub egida C.I.C., a unui curs internațional de evaluare a trofeelor de vânat, absolvit de 25 de specialiști din cadrul A.G.V.P.S. și R.N.P.;**

- **organizarea, în anul 2004, a unei Expoziții Naționale de Vânătoare, la Pitești;**

- **organizarea de excepție a unei Adunări Generale a CIC, în anul 2004, pentru a doua oară în România, după evenimentul similar de la Mamaia 1967;**

- **cumpărarea actualului sediu al AGVPS din România și a 650 mp de teren în Calea Moșilor nr. 128, sector 2, București;**

- **recunoașterea, de către Guvernul României, a utilității publice a AGVPS din România;**

- popularizarea activității vânătorești din România într-o broșură editată în limbile română și engleză, intitulată „Vânat și Vânătoare în România”.

În perioada la care ne referim am înregistrat însă și unele neîmpliniri.

Deși am insistat până la a deveni supărători, nu am reușit să convingem conducerea Autorității publice centrale care răspunde de silvicultură să soluționeze o serie de probleme importante ce decurgeau din lege în sarcina acesteia, printre care:

- elaborarea unei strategii coerente în domeniul cinegetic, din care să rezulte cu claritate țelul de gestionare durabilă a speciilor sau a grupelor de specii de interes vânătorec, precum și tipul de management impus pentru fiecare din acestea;

- reglementarea modului de practicare a vânătorii în afara zonelor strict protejate din ariile naturale protejate, printre care parcurile naturale;

- elaborarea reglementărilor necesare în privința modelului și modului de editare a permiselor de vânătoare;

- promovarea experților tehnici judiciari în vânătoare;

- privatizarea în mai mare măsură a activității de vânătoare prin scoaterea la licitație a tuturor fondurilor de vânătoare gestionate în pierdere de către R.N.P. Romsilva;

- combaterea mai eficientă a braconajului cinegetic și piscicol, prin constituirea corpului specializat de pază în acest scop;

- conservarea efectivelor și calității unor specii de interes vânătorec amenințate în Europa.

Au mai fost și alte nerealizări de mai mică importanță, inclusiv din cauza consecvenței unor funcționari publici din cadrul Autorității publice centrale care răspunde de silvicultură de a acorda prioritate intereselor R.N.P Romsilva și ale unor asociații vânătorești clientelare, nefiliate, în dauna celor tradiționale și afiliate la A.G.V.P.S. din România.

O pierdere de poziție și de prestigiu pentru A.G.V.P.S. din România, mai puțin observată, a constituit-o „ștergerea” denumirii acesteia din Legea 192/2001 privind fondul piscicol, pescuitul și acvacultura. După ce, din 1923 încoace, U.G.V.R., apoi A.G.V.R. și ulterior A.G.V.P.S. au fost nominalizate în toate legile care s-au succedat privind vânătoarea și pescuitul, A.G.V.P.S. din România a dispărut pur și simplu din textul acestei legi din inițiativa conducerii M.A.P.D.R. Tot în acea perioadă a fost inoculată ideea ștergerii A.G.V.P.S. din România și din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996 - republicată, idee care a fost preluată de conducerea actuală a aceluiași minister.

Foarte grav este și faptul că, încă din 2001, s-a retras dreptul paznicilor de vânătoare de a constata infracțiuni și a aplica contravenții pentru încălcarea legalității pe linie de pescuit și acvacultură, ceea ce a echivalat cu punerea fondului piscicol la dispoziția braconierilor. S-a făcut astfel, interesat sau nu, conștient sau inconștient, jocul braconierilor, inclusiv a celor camuflați în societăți comerciale care au ca obiect de activitate pescuitul comercial.

În perioada la care ne referim am suportat, în plus, critici nemeritate din cauza confuziei, care s-a făcut voit sau nu între vânătoarea sportivă, practică de marea majoritate a membrilor asociațiilor afiliate, și recoltarea vânatului în țarcuri ori împușcarea urșilor la nadă din „cazemată”, bordeie de pândă sau „garsoniere” silvestre. Mediaticizarea exagerată a acestor moduri mai mult decât criticabile de recoltare a vânatului, care nu au nimic în comun cu vânătoarea sportivă, precum și atacurile cu substrat politic ale celor ce au confundat și încă mai confundă, din ignoranță sau cu rea intenție, A.G.V.P.S. din România cu unii dintre conducătorii acesteia politicieni, ne-au creat probleme de imagine. Situația se cunoaște și considerăm că se înțelege și de ce nu s-a putut intra în dialog cu mass-media.

Bineînțeles că rezultatele pozitive și nerealizările activității conducerii A.G.V.P.S. din România în ultimii 4 ani nu se rezumă doar la aspectele reliefate concis până acum. Ne oprim însă din înșiruirea acestora, deoarece apreciem că rezultatele muncii depuse

în interes general, la acest nivel, sunt acceptabile și îndeobște cunoscute.

III. ACȚIUNI ÎNTREPRINSE ȘI PROBLEME SOLUȚIONATE ÎN PERIOADA 2.07.2005-13.05.2006

În perioada de aproape un an, scursă de la precedentul Congres Extraordinar până în prezent, conducerea AGVPS din România a continuat să întreprindă acțiuni concrete în interes general și să soluționeze problemele curente apărute în desfășurarea activității, neomițându-le pe cele ce au decurs din programul obiectivelor prioritare ale AGVPS pentru anii 2005 și 2006.

Dintre acțiunile întreprinse și problemele soluționate în perioada la care ne referim menționăm următoarele:

- valorificarea unei suprafețe de 21.328 mp de teren încadrat în P.U.G. la categoria V3b – complexe și bazine sportive, cu o bandă de 50 m de spații verzi pentru protecția malului lacului situat în cartierul Străulești, str. Berheci nr. 31, sector 1, București, în scopul realizării resurselor de finanțare necesare construirii unui nou sediu administrativ;

- **construirea unui sediu administrativ nou al AGVPS din România în str. Băneasa Ancuța nr. 8, sector 2, București, a cărei finalizare se va încheia până la 31 mai 2006;**

- tipărirea „permiselor de vânatoare” și a „carnetelor de membru vânător” în termenul stabilit prin ordin al Autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și distribuirea acestora la timp către organizațiile vânătorești legal constituite;

- **organizarea unui atelier de lucru sub egida FACE, în data de 21 oct. 2005, intitulat „Aderarea la Uniunea Europeană și Vânătoria”, în care au fost prezentate și discutate aspecte privind instituțiile U.E. și funcționarea acestora, politica U.E. privind conservarea naturii, politica U.E. privind conservarea naturii, vânătoria, vânătorii și organizațiile vânătorești în U.E. etc.;**

- realizarea unui site al AGVPS din România – www.agvps.ro – prin care s-au transmis și se transmit membrilor noștri și oricărei persoane interesate informații detaliate și coerente privind istoria activităților de vânatoare și pescuit în România, administrarea și gestionarea fondurilor cinegetic și piscicol, conținutul reglementărilor legale în aceste

domenii, informații la zi privind activitățile desfășurate în plan național și internațional, diverse alte date, revista „Vânătorul și Pescarul Român” etc.;

- unificarea revistelor „Vânătorul Român” și „Pescarul Român”, începând din data de 01.01.2006, ca urmare a hotărârii adoptate în acest sens de Congresul Extraordinar din 2 iulie 2005 și expunerea acestora pe site-ul AGVPS;

- stabilirea cuantumului cotizației de pescar sportiv în ape naturale colinare și de șes la 70 RON/2006 pentru toate asociațiile afiliate și a obligației acestora de a respecta dreptul de reciprocitate stipulat în contractele de folosință piscicolă încheiate cu CNAFP;

- **contestarea art. 7 și a anexelor din Ordinul MAPDR nr. 1134/10.10.2005, deoarece contravin legii și afectează interesele asociațiilor de pescari sportivi afiliate și ale membrilor acestora;**

- acordarea de asistență și ajutor asociațiilor din județele în care CNAFP a semnat, cu alte asociații de pescari sportivi de curând constituite, contracte noi de exploatare a fondului piscicol peste contractele aflate în curs de derulare, încheiate de multă vreme între asociațiile afiliate și această companie, în scopul anulării celui de-al doilea rând de contracte negociate și semnate abuziv;

- aducerea, în scris, la cunoștința Ministrului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale a abuzurilor Președintelui-Director General al ANPA Gheorghe Ștefan, Președintelui-Director General al CNAFP Corneliu Popescu și a purtătorului de cuvânt al ANPA biolog Ionașcu Adrian, a faptelor acestora săvârșite cu bună știință și interes, împotriva intereselor asociațiilor afiliate și a organizării actuale a pescarilor sportivi din România;

- acordarea de asistență și ajutor AJVPS Buzău în litigiul cu Sindicatul Național al Vânătorilor din România, înființat în contradicție cu prevederile legislative în vigoare, deoarece acest sindicat dorea să devină opozabil conducerilor asociațiilor afiliate și să încaseze cotizații de la toți vânătorii din România;

- acordarea de asistență și ajutor asociațiilor afiliate pentru calculul și recuperarea prejudiciilor directe cauzate acestora prin interzicerea temporară a vânătorii la toate speciile în 5 județe și la păsări în toată țara;

- susținerea intereselor organizațiilor afiliate la AGVPS, în fața MAPDR, printr-o delegație compusă din 20 de reprezentanți ai

AGVPS și ai acestor asociații, în problemele de „gripă aviară”, dar nu numai;

- adoptarea de puncte oficiale de vedere publicate în revista „Vânătorul Român” și pe site-ul AGVPS, privind gripa aviară și măsurile contraproductive pentru monitorizarea și combaterea acesteia luate de Comandamentul Antiepidemiologic Central;

- aprobarea unei Convenții de parteneriat cu Asociația Pescarilor de Crap din România, a cărei echipă a urcat în ultimii doi ani pe podiumul campionatului Mondial, ocupând locul 3 în 2004 și locul 2 în 2005;

- adaptarea „Manualului pentru examenul de vânător” la cuprinsul transmis de Parlamentul European, pentru uniformizarea modului de instruire și examinare a candidaților la calitatea de vânător pe tot cuprinsul Uniunii Europene;

- transmiterea ofertei AGVPS către CIPS, referitoare la posibilitatea noastră de a organiza în România, un nou Campionat Mondial de Pescuit Staționar-Femei, în anul 2007.

Desigur că inițiativele întreprinse și problemele soluționate de la nivelul conducerii AGVPS în perioada menționată au fost mai numeroase decât cele succint prezentate. Aprobarea unei organigrame mai restrânse și a contractului colectiv de muncă, a afilierei și excluderii unor asociații noi, participarea la adunările generale ale CIC în 2005 și 2006, avizarea angajării de directori la asociațiile afiliate și altele asemenea întregesc lista preocupărilor mai recente ale Consiliului AGVPS.

IV. GESTIONAREA CELOR MAI ACUTE PROBLEME DIN PERIOADA 2.07.2005-13.05.2006

4.1. Inițiativele de modificare/înlocuire a Legii 103/1996

Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, republicată, s-a dovedit a fi, cel puțin până acum, una dintre cele mai eficiente, dacă nu cea mai eficientă, lege de vânătoare din Europa în privința protecției fondului cinegetic. Nu trebuie să repetăm ceea ce se cunoaște, și anume că România este țara care a reușit să conserve cel mai eficient biodiversitatea

speciilor de interes vânătorească, efectivele de vânat, mai ales calitatea lor de excepție, inclusiv de vânat cu adevărat sălbatic.

Atât președintele C.I.C. – Dieter Schramm, cât și secretarul general al FACE – Yves Lecocq, au recunoscut public acest lucru în România, cu ocazia dezbaterii proiectului MAPDR de „Lege de protecție a fondului cinegetic și vânătorească”, când ne-au întrebat direct de ce trebuie să reparăm un lucru care funcționează perfect, făcând în continuare analogie cu un ceas de marcă care merge la secundă: ce motiv am avea să-l reparăm?

A fost nevoie să se reia totuși problema modificării și eventual a completării unor prevederi ale legii în discuție, din două motive obiective și unul subiectiv:

- pentru punerea întru totul de acord a prevederilor legii cu prevederile Convențiilor și Acordurilor Internaționale, precum și cu Directivele și Recomandările europene la care România este parte;
- pentru clarificarea problemei dreptului de vânătorească, în situația retrocedării unor suprafețe întinse către proprietarii privați;
- pentru a încerca să fie îndeplinite unele promisiuni electorale.

Punctul nostru de vedere a fost că un proiect de modificare a unor prevederi ale textului legii și a anexelor la lege erau suficiente și ușor de dezbătut. Am opinat, de asemenea, că ar fi trebuit să fie păstrate toate prevederile favorabile ale legii actuale pentru conservarea efectivelor de vânat, și anume:

- suprafețele actuale mari ale unităților de gospodărire cinegetică, pentru a evita „furturile” de vânat între vecini;
- numărul limitat de vânători în funcție de capacitatea fondurilor de vânătorească, pentru a menține o presiune vânătorească relativ redusă asupra vânatului;
- selecția responsabilă a vânătorilor, prin intermediul unui examen exigent;
- recunoașterea unei organizații naționale în profil ca partener de dialog cu organismele abilitate ale statului în domeniu, așa cum ni se recomandă prin Acordul de la Haga privind conservarea păsărilor de apă migratoare african-urasiatice;
- existența unui Consiliu Național de Vânătorească etc.

Dacă ne vom referi concret la cele două proiecte de lege supuse dezbaterii, și anume la proiectul de modificare a legii susținut de 5 deputați și la proiectul de înlocuire a legii care este emanația MAPDR, vom observa că:

1) Proiectul de modificare și completare a legii actuale nr. 103/1996, printre ai cărui 5 semnatari se regăsește dl. deputat Kelemen Attila, este concis și la obiect și, prin urmare, ușor de dezbătut și adoptat.

2) Diferit abordat, proiectul Legii protecției fondului cinegetic și a vânătorii inițiat de la nivelul MAPDR, care se dorește a fi un proiect de înlocuire nu de modificare a Legii 103/1996, conține câteva prevederi riscante pentru perenitatea vânatului și vânătorii din România, dintre care enumerăm:

- o scădere a suprafeței unor fonduri de vânătoare, prin stabilirea unei limite superioare nejustificate, ceea ce poate bulversa, în lanț, arondarea actuală a fondurilor de vânătoare;

- o creștere nelimitată a numărului de vânători și posibilitatea oricărui cetățean din U.E. de a dobândi permis de vânătoare permanent în România, fără respectarea principiului reciprocității între state, în condițiile în care vânătorii din România nu au dreptul la un astfel de permis permanent de vânătoare, ci doar la permis de vânătoare temporar în țările U.E.;

- renunțarea la obligația gestionarilor fondurilor de vânătoare de a avea cel puțin un paznic pe fiecare fond preluat în gestiune;

- plata unei taxe de vânătoare și a unui tarif, așadar a două biruri, pentru același obiect al contractului de gestionare;

- scoaterea unor arii protejate din obiectul legii și atribuirea gestionării fondului cinegetic din acestea custozilor lor, care stabilesc și managementul vânatului și îl și aplică;

- eliminarea AGVPS și a Consiliului Național de Vânătoare din textul legii;

- stabilirea unor prețuri europene pentru vânat de către MAPDR, prețuri care urmează să fie folosite la calculul taxelor de vânătoare, într-o economie ce se dorește a fi de piață;

- obligarea anticonstituțională a vânătorilor din România, posesori de câini de vânătoare, de a se asocia în Asociația Chinologică din România (A.Ch.R.);

- obstrucționarea accesului la justiție în cazul rezilierii contractelor de gestionare a fondurilor de vânătoare, ceea ce creează premisele unor acțiuni ministeriale incorecte.

Sunt și alte prevederi care scad efectul protecționist al acestui proiect de lege printre care: statuarea de obligații pecuniare față de toți posesorii unor suprafețe mai mari de 10 ha, nu de 100 ha precum înainte de 1948, așadar de ordinul sutelor sau poate al miilor de proprietari în anumite fonduri de vânătoare, obligații care nu pot fi practic realizate.

Pentru îmbunătățirea proiectului MAPDR de modificare/înlocuire a legii 103/1996 s-au făcut, pe parcursul elaborării lui, nenumărate intervenții la minister, cu propuneri scrise și concrete pe textul inițial și prin participare la reuniunile comisiilor de lucru, însă fără nici un rezultat. Mai mult decât atât, s-a putut constata ulterior că s-a lucrat pe o variantă de proiect de lege făcută publică, iar în Parlamentul României a fost înaintată o alta, esențial schimbată în privința unor prevederi importante.

Cu ambele proiecte de lege menționate au fost sesizate în fond Senatul României și, ulterior, Camera Deputaților, care este Cameră decizională.

Ambele proiecte de lege au trecut cu aprobare tacită prin Senatul României, din cauza faptului că membrii Comisiei de Agricultură, Silvicultură, Industrie Alimentară și Servicii Specifice, printre care și vânători, nu au reușit să-și găsească timpul necesar pentru a se întâlni cu membrii Comisiei Juridice, de Disciplină și Imunități, în vederea semnării referatului comun de înaintare a proiectelor către plenul Senatului. Din acest motiv, munca unor senatori vânători din Comisia Juridică, de Disciplină și Imunități de a îmbunătăți elaboratul MAPDR a fost zadarnică.

La Camera Deputaților au fost sesizate pe fond două comisii: Comisia pentru Agricultură, Silvicultură, Industrie Alimentară și Servicii Specifice și Comisia Juridică de Disciplină și Imunități.

De această dată, comisiile au lucrat împreună și au acceptat și prezența reprezentanților AGVPS la discuțiile generale și la discuțiile articol cu articol. Proiectele de lege au fost dezbătute responsabil și amendate esențial, deputații-vânători reușind în

general să se desprindă de interesul politic și să gândească în interesul protecției vânatului și al vânătorilor.

Deși dezbaterile au fost aprinse și uneori tensionate, s-a reușit să se finalizeze un elaborat esențial schimbat față de proiectele inițiale, care urmează să fie transmis plenului Camerei Deputaților.

Dintre amendamentele adoptate la proiectul de lege conceput de M.A.P.D.R menționăm următoarele:

- o definiție mai exactă a organizațiilor vânătoarești actuale;
- reintroducerea Consiliului Național de Vânătoare în textul proiectului;
- eliminarea limitei superioare prevăzute pentru fondurile de vânătoare;
- **reintroducerea unei suprafețe minime pe vânător;**
- **eliminarea taxei de vânătoare ce se intenționa să fie plătită peste tariful achitat doar de asociațiile vânătoarești;**
- **respectarea dreptului de preemțiune al fostului gestionar;**
- plata daunelor produse de vânatul din anexa 2 de către Autoritatea publică centrală care răspunde de mediu;
- paza fondului de vânătoare prin corpuri de pază, compuse din cel puțin un paznic pe fiecare fond;
- crotalierea vânatului mare, nu și a celui mic, la plecarea vânătorilor din fondul de vânătoare;
- renunțarea la obligația de a avea acte doveditoare pentru trofeele moștenite;
- **eliberarea de permise permanente doar cetățenilor cu domiciliul sau rezidența în România;**
- **comisii mixte, formate din reprezentanții MAPDR și ai organizațiilor vânătoarești, la susținerea examenelor de vânător;**
- **eliberarea permisului de vânătoare de către organizațiilor vânătoarești, nu de către MAPDR, care stabilește doar modelul acestuia;**
- vânatul din intravilanul localităților, din ariile strict protejate, din crescătoriile de vânat și din grădinile zoologice a fost scos din obiectul legii;

- modificarea benefică a multor perioade de vânatoare (de exemplu la fazan: din 15.08-31.01. în 01.10.-25.03)

Au fost dezbătute și alte amendamente care din păcate au picat, ceea ce face ca și elaboratul comisiei, cu mult îmbunătățit față de textul inițial al proiectului MAPDR, să fie categoric inferior, din punct de vedere al protecției vânatului, conținutului actualei Legi 103/1996 republicată.

Desigur că proiectul de lege amendat în Comisiile de specialitate ale Camerei Deputaților va intra, mai departe, în plenul acestei Camere. Din aceasta va ieși, probabil, într-o formă acceptabilă ori va fi retrimis la comisii pentru revedere.

Până la urmă, o lege nouă, compilată în foarte mare parte după cea veche, va fi cu certitudine promulgată.

Bătălia noastră pentru o lege mai favorabilă conservării biodiversității și calității vânatului din România, în interesul major al vânătorilor pe care-i reprezentăm, nu se va încheia cu aceasta.

Probabil că într-o primă fază va trebui să atacăm unele prevederi neconstituționale ale noii legi, cum este de exemplu cea care obligă posesorii de câini de vânatoare să se înscrie ca membri în Asociația Chinologică din România.

Dacă va fi însă nevoie, AGVPS poate strânge 100.000 de semnături, din care cel puțin 5.000 în 11 județe, pentru a avea, ca societate civilă interesată, o inițiativă legislativă nouă, de această dată doar de modificare și completare a prevederilor inconvenabile ale noii legi.

Iată cum ne gândim să susținem interesele celor ce, prin efort propriu și cu investiții proprii, au adus fondurile de vânatoare, preluate pustiite în anul 1948, la starea atractivă în care se găsesc acum.

4.2. Inițiativele de destabilizare a organizării pescarilor sportivi

O serie de inițiative concrete demarate în anul 2006 – în continuarea intoxicării opiniei publice și a pescarilor sportivi prin emisiuni tendențioase pe postul OTV și articole incalificabile în revista „Aventuri la Pescuit” - au vizat în fond dezorganizarea

pescașilor sportivi din România, pentru a li se putea exploata mai eficient, din punct de vedere material, pasiunea pentru pescuitul sportiv.

Inițiativele concrete la care facem referire au fost concepute și puse în aplicare de la nivelul conducerilor Companiei Naționale de Administrare a Fondului Piscicol (CNAFP) și Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură (ANPA), separat ori puse de acord, pentru înfăptuirea politicii conducerii MAPDR în domeniu.

Astfel:

- conducerea CNAFP a încheiat abuziv peste 20 de contacte de așa-zisă exploatare durabilă prin pescuit recreativ-sportiv a apelor naturale colinare și de șes cu asociații nonprofit nou constituite, care nu prezintă nici o garanție de gestionar delegat, peste contractele cu același obiect aflate în derulare, încheiate cu mai mult timp înainte între aceleași CNAFP și organizațiile afiliate la AGVPS; s-au încheiat astfel de contracte chiar și cu asociațiile desființate definitiv și irevocabil prin hotărâri judecătorești, cu asociațiile nonprofit care nu aveau în obiectul de activitate pescuitul sportiv și cu asociații profesionale care și-au trecut în obiectul de activitate și pescuitul sportiv; **cel de-al doilea rând de contracte încheiate peste primele, fără ca acestea să fi fost mai înainte desființate, fac obiectul unor acțiuni judecătorești, în vederea anulării lor;** ulterior, după obținerea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile de anulare a contractelor încheiate, peste altele aflate în derulare, se poate sesiza și abuzul în funcție și tulburarea de posesie făptuite de conducerea CNAFP;

- conducerea ANPA a eliberat, cu foarte mare întârziere pentru asociațiile afiliate, „autorizațiile de pescuit recreativ-sportiv”, ceea ce a condus la „acordarea tacită” a acestora; a acordat în schimb imediat astfel de autorizații, și chiar în alb, fără o minimă verificare impusă prin reglementări, unor asociații care nu aveau în obiectul de activitate pescuitul sportiv, unor asociații profesionale și chiar unor asociații desființate prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă; abuzurile nu s-au limitat la cele de mai sus;

- reprezentanții ANPA, care sunt funcționari publici, au greșit grav dezinformând în mod public, prin emisiuni TV și în scris, pescarii sportivi, în scopul precis de a-i determina să caute o altă formă de organizare și de desfășurare a activității de pescuit

sportiv decât în asociațiile din care fac parte, iar cei ai CNAFP, încercând să forțeze prin șantaj organizațiile afiliate să semneze adendumuri impuse unilateral la contractele de folosință piscicolă, prin care intenționau să elimine dreptul de reciprocitate la pescuitul recreativ-sportiv între asociațiile afiliate;

- prin modul în care au acționat reprezentanții celor două instituții, puși probabil de acord în prealabil, au promovat o concurență neloială între organizațiile tradiționale și cele noi, și, în plus, au forțat dezorganizarea pescarilor sportivi, interesați fiind de o exploatare pecuniară mai intensă a pasiunii acestora pentru pescuit.

Prevederile art. 7 și anexele ordinului MAPDR nr. 1134/2005 vin în sprijinul acestei idei. Și încăpățânarea conducerii MAPDR de a nu împuternici paznicii asociațiilor afiliate pentru constatarea cazurilor de contravenții la normele de pescuit în apele naturale.

Pentru depășirea acestor situații de criză în activitatea de pescuit recreativ-sportiv, s-au întreprins următoarele:

- s-au adus la cunoștința ministrului Gheorghe Flutur, sub semnătura membrilor Consiliului AGVPS din România, faptele subordonaților dânsului, cu rugămintea de a le analiza și a lua măsuri în consecință; până acum nu s-a luat nici o măsură, cu toate că scrisoarea noastră a fost înregistrată la MAPDR sub nr. 54534/13.03.2006; desigur că ne-a rămas calea mai puțin diplomatică, de sesizare a organelor de cercetare penală în legătură cu faptele de mai sus și altele asemenea, de mai mică amploare;

- s-a solicitat instanțelor de judecată, de către fiecare asociație afiliată, să constate nulitatea absolută a celui de-al doilea rând de contracte încheiate peste primele aflate în derulare;

- s-a solicitat instanțelor de Contencios Administrativ să anuleze prevederile art. 7 și anexele la Ordinul MAPDR nr. 1134/2005, pe motiv de nelegalitate și neconstituționalitate;

- s-a luat măsura respectării reciprocității pe linie de pescuit recreativ-sportiv între toate organizațiile afiliate la AGVPS, la o cotizație anuală de 70 RON/2006;

- s-a căzut de acord cu conducerile asociațiilor afiliate să fie negociat unitar adendumul pe care CNAFP dorește să-l impună unilateral la contractele de folosință piscicolă, de către o singură

echipă compusă din 5 reprezentanți ai organizațiilor afiliate și ai AGVPS..

În acest mod, cu legea de partea noastră, sperăm să soluționăm favorabil, pentru asociațiile afiliate, aceste inițiative ostile ale reprezentanților MAPDR.

4.3. Lipsa de realism în gestionarea gripei aviare

Deși apariția, manifestarea, transmiterea, difuzarea și patogenitatea virusului „ucigaș” H5N1 – pentru păsări, mamifere și oameni – sunt încă învăluite în mister, în parte și datorită surprinderii „specialiștilor” în domeniul sanitar-veterinar și al virusologiei, unele aspecte dintre cele menționate și altele colaterale, referitoare la afacerile care au înflorit pe seama psihozei insidios inoculate, au început să fie totuși clarificate, mai mult ca urmare a unor deducții logice decât a unor progrese remarcabile ale științei în materie.

Se cunoaște, de exemplu, cu certitudine că influența aviară, gripa aviară, pesta aviară europeană sau ciuma aviară, toate denumiri ale aceleiași viroze, a fost cunoscută de multă vreme și a fost descrisă încă din anul 1878. Chiar și România a cunoscut o epidemie provocată de acest virus în anii 1941-1942.

Cu toată diversitatea genetică, antigenică și de patogenitate a virusului în discuție, numărul epidemiilor cu evoluție severă la păsări a fost totuși redus de atunci încolo: Australia – 1975 și 1985; Anglia – 1979; SUA – 1983/1984 și Irlanda 1983/1984.

Din anul 2003, gripa aviară produsă de tulpina virală H5N1, apreciată ca înalt patogenă în Asia de sud-est, s-a răspândit brusc, așa încât în anul 2004 ea a fost confirmată în SUA, Canada, Africa de Sud și Rusia, în sudul Siberiei.

În 2005, tulpina a apărut în Kazahstan și ulterior în România, Turcia și Croația. Acum, la începutul anului 2006, este prezentă în foarte multe țări europene.

Deși părem total surprinși de această gripă, deocamdată doar aviară, lucrurile nu stau tocmai așa. În anul 2001, Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor a emis Ordinul nr. 311/08.08.2001 pentru aprobarea „Normelor sanitare-veterinare

privind diagnosticul, profilaxia, supravegherea și combaterea infecției aviare”. Ulterior a fost întocmit și un „Plan de contingență (necesitate) al României pentru influența aviară”.

Atât normele, cât și planul în discuție au fost întocmite după modele europene și nu făceau nici o referire la vânătoare, decât ca metodă de acțiune în zonele de protecție de 3 km în jurul focarelor de boală și în zonele de supraveghere de 10 km în jurul acestor focare. Nici o altă prevedere nu împiedica vânătoarea, care, ca și în Europa, era considerată o soluție pentru prevenirea monitorizarea și combaterea bolii, nicidecum o problemă majoră ce trebuia eliminată.

Aceste norme mai prevedeau constituirea, în situații de criză, a Comandamentului Central Antiepidiologic și conducerea acestui comandament de către președintele Agenției Naționale Sanitare-Veterinare și de Sănătatea Alimentelor (A.N.S.V.A.).

Prin O.U.G. nr. 140/10.10.2005, concepută din dispoziția și conform indicațiilor ministrului Gheorghe Flutur, s-au anulat câteva prevederi esențiale și raționale ale Planului de contingență amintit, urmărindu-se în fapt interzicerea totală a vânătorii în Delta Dunării și a celei la păsări în restul teritoriului țării, nicidecum prevenirea, monitorizarea și combaterea eficientă a gripei aviare. În plus, prin această ordonanță de urgență, ministrul l-a înlocuit, contrar prevederilor normelor la care am făcut referire, pe președintele A.N.S.V.S.A. la conducerea Comandamentului Central Antiepidiologic și și-a arogat dreptul de a interzice vânătoarea în toate județele în care suspiciunea, el sau echipa sa, apariția focarelor de gripă aviară.

Poziția pe care și-a asumat-o ministrul, prin conceperea și susținerea ordonanței de guvern în discuție, i-a oferit șansa unei nesperate mediatizări, în continuarea popularității de care s-a bucurat pe seama altei nenorociri a nației române (inundațiile), dar și responsabilitatea faptelor și inițiativelor sale, precum și ale comandamentului alcătuit exclusiv din „specialiști” subordonați ierarhic, fără acceptarea unui reprezentant statutar al societății civile direct interesate de buna gestionare a faunei sălbatice de interes vânătoresc.

Din păcate, rău sfătuit sau din proprie rațiune, a ignorat punctele de vedere ale Consiliului Național de Vânătoare și ale conducerii executive a AGVPS din România, precum și oferta

concretă și caritabilă a reprezentanților celor 60.000 de vânători din România de sprijin efectiv și gratuit în acțiunea de monitorizare și combatere a gripei aviare, făcută publică prin scrisoarea deschisă nr. 1672/17.10.2005.

Acum, când în calitate de vânători regretăm sincer că am avut dreptate în susținerile și previziunile noastre din octombrie 2005, referitoare la extinderea focarelor de gripă aviară ca urmare a măsurilor arbitrar instituite, ne vedem obligați să revenim asupra greșelilor Comandamentului Central Antiepidemiologic în monitorizarea, prevenirea și combaterea bolii produse de virusul H5N1, pentru a putea învăța câte ceva din aceste greșeli, deși este prea târziu, după părerea noastră, să se mai îndrepte ceva.

O primă greșală a fost aceea de a considera păsările migratoare responsabile de aducerea virusului gripei aviare în România. De ce această încercare de culpabilizare a lor și de unde atâta siguranță în afirmațiile unanim susținute de ministru și de membrii Comandamentului Central Antiepidemiologic în acest sens?

Atâta timp cât în Europa s-a concluzionat că boala s-a transmis de-a lungul căilor de circulație, în special rutiere și feroviare, nu de-a lungul căilor de migrație, iar boala a trecut munții Urali, din Asia în Europa, de-a lungul liniei ferate transsiberiene, în perioada în care păsările migratoare cuibăreau, nu migrau, trebuie să acceptăm ideea că și în România lucrurile s-au putut petrece în mod similar.

În acest sens pledează data la care a murit prima rață domestică diagnosticată pozitiv pentru gripă aviară la Ceamurlia (26.09.2005), într-o perioadă în care păsările migratoare din zonele cu boală nici nu se pregăteau să migreze, și rezultatul analizelor sanitar-veterinare, efectuate aleatoriu, nu foarte sistematic și logic la noi, pe probe de laborator prelevate de la păsările migratoare, în majoritatea lor covârșitoare negative până pe la sfârșit de noiembrie sau început de decembrie 2005.

Pledează, de asemenea, și formele de manifestare a debutului bolii, printre care slăbirea până la pareza mușchilor, ceea ce împiedică păsările bolnave să zboare cu mai multe zile înainte de moarte și mult timp după boală, până la refacerea mușchilor și forțelor fizice, dacă totuși reușesc să supraviețuiască. Nu sunt de altfel singurele argumente.

În aceste condiții, motivul opririi vânătorii în România la toate păsările, nu doar la cele migratoare, ca și pierderile economice directe și indirecte, precum și morale, datorate acestei acțiuni emotive, au rămas complet fără justificare!

O a doua greșeală o constituie izolarea focarelor de boală, în realitate ineficientă, dar ostentativ mediatizată.

Nu putem să negăm dislocarea apreciabilă de forțe – jandarmi, poliție și medici veterinari echipați ca-n filme – și nici cheltuielile extraordinare făcute pe dezinfectanți, echipamente de stropit, îmbrăcăminte de protecție, vaccinuri etc., dar nici nu puteam accepta ideea că virusul H5N1 a putut fi izolat prin măsuri paleative și de bună imagine (la televizor), atâta timp cât păsările sălbatice (ciori, coțofene, vrăbii etc.) și cele domestice (porumbei), precum și mamiferele sălbatice (vulpi, dihori) și cele domestice (câini, pisici) au făcut nestingherite naveta localitate – mediu sălbatic – localitate. **Cu certitudine că vânătorii ar fi fost cu adevărat eficienți în monitorizarea și combaterea bolii, fără cheltuieli suplimentare**, ca și în cazul prelevărilor sistematice de exemplare pentru analize, în vederea cunoașterii stării de sănătate a vânatului și a eliminării exemplarelor bolnave, **dacă li s-ar fi acceptat ajutorul caritabil și public oferit**. Dar cum nu li s-a acceptat acest ajutor, au privit neputincioși la măsurile de imagine care n-au împiedicat virusul să câștige teren în afara focarelor de boală inițiale.

Excesul de zel în uciderea păsărilor de curte, fără acoperirea legală oferită de normele în vigoare, constituie o a treia greșeală a comandamentului.

Normele în vigoare, nu O.U.G. nr. 140/2005, prevedeau sacrificarea păsărilor în focarele de boală circumscrise gospodăriilor în care se constatau mortalități, nicidecum perimetrelor acestor localități. Cine se face vinovat de uciderea, fără acoperire legală, a zeci de mii de păsări din afara focarelor prevăzute în norme? Și de cheltuirea fără acoperire legală a banilor publici aferenți despăgubirilor pentru orătăniile ucise fără justificare?

Ce efect a putut avea simpla ucidere a păsărilor de curte din focare și din afara acestora, atâta timp cât izolarea focarelor de boală s-a făcut, așa cum s-a arătat, doar de formă, iar porumbeii au fost lăsați liberi, caii, porcii și pisicile complet neglijate, iar

îngrijitorii de păsări uitați, deși puteau face boala și deveni purtători de virus H5N1.

Simpla dezinfectie a spațiilor în care au fost ținute orăștii și a cauciucurilor ori a caroseriilor mașinilor care intrau și ieșeau din perimetrele considerate focare a fost o activitate eficientă doar economic, nu și biologic, în condițiile în care izolarea focarelor și măsurile în focare nu s-au realizat temeinic, inclusiv cu ajutorul vânătorilor.

Interzicerea vânării păsărilor sălbatice din România a constituit cea mai gravă eroare.

În timp ce în toate țările din Europa s-au vânat păsările migratoare, în România s-a creat o oază de liniște prin interzicerea vânătorii, care a făcut ca păsările aflate în deplasare spre sud să se concentreze în efective enorme în țara noastră. În interiorul țării, concentrările au fost stimulate și de suprafețele exagerat de mici cultivate cu grâu în toamna trecută și, după înghețarea apelor, de puținele locuri din țară cu apă care nu îngheață. Concentrările mari au favorizat însă contaminarea directă între păsări cu virus H5N1, situație constatată din noiembrie – decembrie 2005 la lebede, gârlițe, lișițe etc.

Dacă în România păsările sălbatice s-ar fi vânat în limite normale și legale, ca și în restul Europei, s-ar fi evitat această concentrare extraordinară de păsări migratoare și, odată cu aceasta, favorizarea transmiterii virusului de la una la alta. De asemenea, s-ar fi evitat staționarea lor îndelungată în România, ceea ce a determinat schimbarea frecventă a locațiilor din lipsă de hrană (culturi agricole, porumbiști) și ar fi redus posibilitatea difuzării virusului dintr-un loc într-altul și apariția de noi și noi focare în țara noastră.

Interzicerea vânării mistreților și răpitoarelor în județele cu focare de gripă aviară a fost o măsură la fel de neinspirată.

Trecând peste faptul că măsura s-a luat la nivel de județ, nu doar concentric în jurul focarelor de boală cum ar fi fost logic, măsura interzicerii vânării mistreților și a speciilor prădătoare, mamifere și păsări, a fost la fel de păgubitoare din punct de vedere biologic ca și măsura interzicerii vânării păsărilor migratoare.

Este clar că porcul mistreț – ca și porcul domestic, calul, pisica și porumbelul – poate contracta virusul H5N1 și trece printr-o formă mai ușoară de boală, devenind purtător și vehiculator al acestui virus. Acest aspect a fost total neglijat, deși prin populațiile de mistreți virusul se poate conserva, pentru foarte mult timp, în mediul sălbatic.

Pentru a monitoriza o astfel de situație plauzibilă măcar în focarele de boală și pentru diminuarea riscului conservării virusului menționat în cadrul populațiilor de mistreți, care au multe locuri de hrănire suprapuse peste locurile de hrănire și de înnoptare ale păsărilor migratoare, se impunea, cel puțin pentru început, extragerea integrală a cotei de recoltă. În cazul speciilor prădătoare, se impunea vânarea acestora până „nu se mai vedeau”, fiindcă și așa rămâneau prea multe în România într-o situație ca cea descrisă.

S-a preferat însă, din rațiuni pe care ne ferim să le calificăm, să se interzică vânătoarea, de parcă cineva ar fi fost interesat de protejarea virusului și scăparea lui din mediul domestic în mediul sălbatic, precum și de conservarea lui pe termen lung, prin intermediul sălbăticiunilor care contractează boala și devin purtătoare sau sunt doar vehiculatoare de virus.

Interzicerea vânării este și mai gravă dacă luăm în considerare ipoteza potrivit căreia virusul H5N1 poate deveni înalt patogen pentru om datorită unor pasaje succesive, dintre care cel puțin unul la porc. Fiindcă mutațiile genetice, care ar putea face virusul H5N1 înalt patogen pentru om, au loc extrem de rar și numai în condiții de excepție, afinitatea virusului H5N1 pentru om este foarte puțin probabilă. De aceea, riscul unei pandemii nu este de actualitate, dar există totuși și nu poate fi ignorat. O posibilă cale a acestui virus de a se adapta la om este formarea, mai întâi, a unui subtip capabil să infecteze porcul (domestic sau mistreț), bineînțeles tot printr-o mutație genetică, și numai de la acesta să treacă la om, ceea ce este puțin probabil. Dar, repetăm, riscul potențial există.

În aceste condiții, interzicerea vânării mistreților nu este numai contraproductivă pentru monitorizarea posibilității, ci de-a dreptul periculoasă.

Nu are sens să mai continuăm cu evidențierea altor greșeli, ale președintelui și „specialiștilor” Comandamentului Central

Antiepidiologic care au achiesat la ideea interzicerii vânătorii, în gestionarea situației de criză a gripei aviare.

Nu suntem în măsură să facem nici un fel de legătură între posibila deținere a virusului H5N1 în criogenie la Institutul Central de Diagnostic Sanitar-Veterinar și eventual la alte institute de specialitate din țară și confirmarea gripei aviare în România, fiindcă nu avem nici datele necesare și nici căderea, deși și acest aspect ar trebui corect explicat public. Așa cum ar trebui făcută public și evoluția gripei aviare în mediul sălbatic, probată prin dinamica pe luni a analizelor pozitive din totalul celor efectuate, începând din septembrie 2005 până în prezent.

Suntem în măsură să apreciem însă că, **din cauza greșelilor arătate și a altora pe care din lipsă de spațiu nu le-am mai menționat, gripa aviară a fost scăpată din mediul domestic în cel sălbatic, unde acțiunile de combatere a bolii sunt cu totul altele, imposibil de aplicat fără ajutorul vânătorilor, desconsiderați până acum.**

Deși din rezultatul analizelor sanitar-veterinare rezultă că gripa aviară a fost scăpată din mediul domestic în cel sălbatic și prin aceasta de sub control, atât în România, cât și în Europa, lupta pentru combaterea virusului H5N1 și mai ales pentru evitarea pasajelor succesive care l-ar putea face înalt patogen pentru om trebuie continuată. Dar rațional, cu ajutorul vânătorilor, fiindcă o altă intervenție rațională decât cu arma în mediul sălbatic nu se poate imagina decât utopic. Ca și în cazul pestei porcine și al rabiei.

Președintele și membrii Comandamentului Central Antiepidiologic din România vor trebui să recunoască deschis greșeala de a fi nesocotit oferta generoasă a vânătorilor în acțiunea de combatere a gripei aviare, poate influențați de cei ce s-au îmbogățit pe seama diagnosticării și conservării virusului H5N1 în România, motiv pentru care, așa cum s-a precizat într-o altă scrisoare publică (deschisă) adresată MAPDR – nr. 103/18.01.2006 - s-a ajuns în situația prezisă de noi, de multiplicare a focarelor de gripă aviară, situație din ce în ce mai greu de controlat.

În concluzie, asociațiile de vânători și vânătorii din România sunt pregătiți să se alăture Comandamentului Central Antiepidiologic, medicilor veterinari și altor categorii sociale în

lupta pentru combaterea gripei aviare, pestei porcine și rabiei pe teritoriul României, dacă li se va admite oferta (repetată acum) și dacă nu vor mai fi desconsiderați, discriminați și afectați material și moral de la nivelul conducerii MAPDR, din interese pe care ne abținem să le mai aducem în discuție.

4.4. Sindicatul Național al Vânătorilor și Pescarilor denumit „Cerbu”

Un grup de vânători și foști vânători din cadrul AJVPS Buzău, instigați de un fost lider de sindicat – Benescu Ghiorghi – au fondat în luna ianuarie 2005 un așa-zis Sindicat Național al Vânătorilor și Pescarilor denumit „Cerbu”, cu sediul în locuința numitului Borș Constantin din Rm. Sărat, unul dintre fondatori, viitor vicepreședinte.

Prin sentința nr. 69 pronunțată pe data de 10 ianuarie 2005 de către Judecătoria Rm. Sărat, doamna judecător Harhocea Georgeta, având în vedere și concluziile favorabile ale reprezentantului Parchetului de pe lângă această instanță – **magistrați asupra căror competență profesională manifestată în acest caz ne este greu să ne pronunțăm** –, a admis cererea de înființare a acestui așa-zis sindicat național.

Recursul declarat de către șeful Parchetului de pe lângă Judecătoria Rm. Sărat – prin care critica sentința ca fiind nelegală și netemeinică în principal datorită faptului că membrii fondatori nu sunt angajați în profesia sau meseria de vânători – a fost respins ca nefondat de către magistrații Tribunalului Buzău, pe motivul conform căruia vânătorii și/sau pescarii sportivi din cadrul AJVPS Buzău, care au obligația statutară de a presta sau de a participa anual 5 și respectiv 3 zile muncă sau la 5 ori 3 acțiuni programate de asociație, se asimilează persoanelor care exercită potrivit legii o meserie sau profesiune în mod independent, membrilor cooperatori, agricultorilor sau persoanelor în curs de calificare care pot constitui, dacă sunt mai mult de 15, un sindicat.

Ambele hotărâri sunt vădit netemeinice și esențial nelegale, cel puțin din următoarele motive:

- Legea sindicatelor – nr. 54/2003 și art. 9 din Constituția României prevăd că sindicatele se constituie pentru apărarea drepturilor și promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale salariaților, iar noțiunea de salariat implică contract de muncă în scopul desfășurării ocupației;

- în țara noastră nu există meseria, ocupația sau profesia de vânător;
- cei 18 membri fondatori ai așa-zisului sindicat național erau la data constituirii lui membri ai AJVPS Buzău, nicidecum salariați;
- toți sau unii dintre fondatori erau ori sunt angajați cu contracte individuale de muncă la alți angajatori, practicând meserii sau ocupații ori având cu totul alte profesii decât aceea de vânător.

AGVPS din România și organizațiile afiliate nu ar fi avut poate nimic împotriva acestui sindicat înființat cu sfidarea legii, dacă prin Sentința civilă nr.795/27 iunie 2005 Statutul acestuia nu ar fi fost modificat în sensul că:

- AJVPS Buzău este obligată să invite reprezentanții sindicatului la adunările sale generale;
- AJVPS Buzău este obligată să comunice sindicatului hotărârile luate în Consiliu și Adunarea Generală;
- Asociațiile vânătorilor și pescarilor din România sunt obligate să colecteze cotizații de la toți membrii lor vânători și pescari sportivi, chiar dacă aceștia nu sunt membri de sindicat, pe care să le verse în contul Sindicatului Național al Vânătorilor.

Acest ultim aspect înseamnă asociere obligatorie a vânătorilor în acest așa-zis sindicat, ceea ce este neconstituțional.

Luând cunoștință despre această ineptie juridică, AGVPS din România s-a adresat Procurorului șef al Parchetului de pe lângă Tribunalul Buzău, pentru a demara o contestație în anulare convingător motivată. Aceasta și fiindcă este bănuită și o susținere incorectă a „sindicatului” din partea Conducerii MAPDR.

Cererea AGVPS din România a fost respinsă pe motiv de tardivitate, deși AGVPS și AJVPS Buzău nu aveau de unde să cunoască despre înființarea așa-zisului Sindicat Național al Vânătorilor și Pescarilor „Cerbu” fiindcă nu a fost parte în proces.

Împotriva respingerii acestei cereri s-a făcut recurs, a cărui judecare s-a suspendat fiindcă s-a făcut plângere penală împotriva reprezentanților așa-numitului Sindicat al Vânătorilor și Pescarilor „Cerbu” pentru fals și uz de fals în conținutul documentației înaintate în vederea obținerii Sentinței 69/10.01.2005 de înființare a sindicatului.

Procuratura de la Rm. Sărat a început deja urmărirea penală împotriva vinovaților, sens în care ne-au eliberat un certificat în acest sens.

După confirmarea faptului că reprezentanții nou înființatului Sindicat al Vânătorilor și Pescarilor „Cerbu” au comis fals și au făcut uz de fals în dosarul înaintat Judecătoriei Rm. Sărat – prin aceea că au susținut în scris că există meseria sau ocupația de vânător în România și că există salariați care au această meserie – suntem în măsură și în drept să cerem revizuirea dosarului și soluției date.

Nu ne îndoim că, într-un stat de drept cum este România, soluția nu poate fi decât una: desființarea Sindicatului Național al Vânătorilor și Pescarilor „Cerbu”.

V. CONCLUZII

După cum s-a putut constata din materialul prezentat, AGVPS din România a fost nevoită să-și realizeze doar parțial unele dintre obiectivele propuse pentru a se putea opune eficient unor inițiative și intenții ostile ale reprezentanților administratorului statului în domeniul cinegetic și piscicol din România, care au vizat și vizează îndeosebi, în ultima perioadă, destructurarea organizării actuale neguvernamentale a vânătorilor și a pescarilor sportivi din țara noastră, în scopul precis de a le diminua capacitatea de apărare și de ripostă la asemenea acțiuni.

Aceste acțiuni ostile par să fie determinate, în principal, din nevoia periodică a administratorului statului de fonduri de vânătoare și de bazine piscicole cu care să satisfacă doleanțele în creștere ale unei clientele politice și economice dornice de distracție și/sau îmbogățire pe seama peștelui și/sau vânatului crescut de alții.

Acesta poate să fie, de fapt, interesul major al administratorului statului și motivul principal al neînțelegerilor dintre AGVPS, care este obligată moral să apere interesele asociațiilor afiliate și ale membrilor acestora, și MAPDR, a cărei conducere are obligații față de politicienii și cei care au sprijinit-o sau i-au finanțat campania pentru a ajunge în poziția de vârf, vremelnic ocupată, a instituției ce administrează fondul cinegetic și pe cel piscicol național.

Încercarea de reziliere nemotivată temeinic a gestiunii unor fonduri de vânătoare (la AVPS Odorhei, AJVPS Vâlcea, AVPS Diana etc.), încheierea de contracte de exploatare durabilă a fondului piscicol peste altele cu același obiect aflate în derulare (la AJVPS Arad, AJVPS Timiș, APS Timiș, AJVPS Caraș-Severin, AJVPS Mehedinți, AJVPS Vâlcea, AJVPS Hunedoara etc.),

eliberarea cu întârziere a autorizațiilor de pescuit recreativ-sportiv pentru asociațiile afiliate la AGVPS, sprijinirea activității nelegale și aberante a Sindicatului Național al Vânătorilor din România, interzicerea vânătorii pe motiv de gripă aviară, încercarea de retragere a licenței AJVPS Buzău, **conceperea și promovarea unui proiect catastrofal de lege de înlocuire a Legii nr. 103/1996**, refuzul de a împuternici paznicii organizațiilor afiliate pentru constatarea contravențiilor în domeniul pescuitului sportiv și multe asemenea inițiative și acțiuni ostile sau neprietenoase, precum promovarea unei imagini total nefavorabile vânătorii de la nivelul conducerii MAPDR, fac parte dintr-un scenariu incorect de „luptă” a MAPDR împotriva AGVPS, a asociațiilor afiliate și a membrilor acestora, declanșată pentru anularea contractelor actuale de gestiune a fondurilor de vânătoare și de folosință a celor de pescuit sportiv.

Această „luptă” pe care nu noi am provocat-o, dar suntem obligați să o ducem – pentru salvagardarea organizării noastre, a contractelor de gestionare și de folosință ale asociațiilor afiliate, a intereselor acestora și a ale membrilor lor – ne-a costat timp și bani și ne-a distras atenția de la alte obiective majore, benefice fondului cinegetic și fondului piscicol.

Apreciem că, până la acest moment, am reușit să gestionăm corect această situație neplăcută și nedorită, fără a răspunde cu duritatea cu care se impunea să răspundem provocărilor din ultimul an.

Probabil că, în viitor, va trebui să ne gândim și noi la o strategie mai complexă, mai tranșantă și în final mai eficientă de contracarare a acțiunilor ostile nouă și membrilor noștri, dar indirect și societății în care trăim, deoarece acestea pot pune în real pericol fondul cinegetic și fondul piscicol din România.

În acest context și pentru o lungă perioadă de timp, AGVPS din România va trebui să joace un rol la fel de important ca și până acum, de catalizator al doleanțelor tuturor organizațiilor afiliate, de arbitru important între acestea și, mai ales, de reprezentant unitar și inflexibil al intereselor lor și ale membrilor înscriși în evidențele acestora.

Atât la nivel național, cât și internațional.

Proiect

OBIECTIVE PRIORITARE ALE A.G.V.P.S. DIN ROMÂNIA PENTRU PERIOADA 2006 – 2010

În situația actuală, când „Legea protecției fondului cinegetic și a vânătorii” nu este încă votată, iar „Strategia în domeniul cinegetic” nu este încă finalizată, este dificil de conceput un program complet de acțiune pentru următorii 4 ani. Este mai simplu și mai corect să fie stabilite anumite obiective prioritare, pe care Consiliul AGVPS să le completeze și să le detalieze anual, conturând astfel programe anuale de activitate, care să facă obiectul analizei și aprobării Congreselor anuale ale AGVPS.

Abordată astfel, problema **OBIECTIVELOR PRIORITARE** se poate sistematiza și contura concis după cum urmează:

1. Intervenții pentru îmbunătățirea legislației din domeniul cinegetic și piscicol

1.1. Continuarea intervențiilor care se mai pot face la nivelul Camerei Deputaților pentru îmbunătățirea proiectului „Legii protecției fondului cinegetic și a vânătorii”;

1.2. Atacarea la Curtea Constituțională a prevederilor neconstituționale ale „Legii protecției fondului cinegetic și a vânătorii” dacă legea se va vota și va fi promulgată cu astfel de prevederi cuprinse acum în proiect;

1.3. Strângerea a peste 100.000 de semnături, din care cel puțin 5.000 în 11 județe, pentru a putea avea inițiativă legislativă în scopul modificării și completării „Legii protecției fondului cinegetic și a vânătorii”, bineînțeles numai dacă aceasta se va vota și va fi promulgată cu prevederi care pun în pericol perenitatea vânatului din România și interesele vânătorilor cu domiciliul sau rezidența în țara noastră;

1.4. Revenirea cu propuneri pentru îmbunătățirea „Legii armelor de foc și munițiilor nr. 295/28.06.2004” și, mai ales, a

„Hotărâri de Guvern nr. 130/2005” pentru aplicarea „Legii armelor de foc și munițiilor”, în contextul inițiativelor declarate pentru modificarea și completarea acestora;

1.5. Formularea de propuneri pentru îmbunătățirea conținutului „Legii fondului piscicol, pescuitului și acvaculturii nr. 192/2001”, atunci când va fi reluată, pentru a șasea oară, problema modificării și completării acestuia;

1.6. Înaintarea de propuneri pentru îmbunătățirea proiectelor de reglementări în aplicarea legilor menționate la punctele 11, 14 și 15.

2. Inițiative pentru aducerea la zi a actelor constitutive și a statutelor organizațiilor vânătorești

2.1. Studiarea posibilității de aducere la zi a actelor constitutive ale organizațiilor vânătorești tradiționale;

2.2. Modificarea Statutului AGVPS din România după promulgarea „Legii protecției fondului cinegetic și a vânătorii”;

2.3. Deschiderea posibilității de îmbunătățire a Statutelor organizațiilor afiliate după adoptarea Statutului AGVPS din România.

3. Îmbunătățirea structurii organizatorice și a posibilităților de informare

3.1. Adoptarea unei structuri organizatorice – organigramă, stat de funcții – mai eficiente la nivelul AGVPS din România;

3.2. Recomandarea unor structuri organizatorice – organigramă, stat de funcții – care s-au dovedit eficiente pentru organizațiile afiliate;

3.3. Afilierea tuturor organizațiilor vânătorești și sau de pescuit sportiv legal constituite care gestionează fonduri de vânătoare și/sau fonduri de pescuit sportiv, dacă îndeplinesc și respectă prevederile Statutului AGVPS din România; excluderea organizațiilor vânătorești și/sau de pescuit sportiv care se constată că nu respectă prevederile legii și/sau Statutului AGVPS din România sau dacă adunările generale ale acestora adoptă hotărâri contrare legii și Statutului AGVPS;

3.4. Îmbunătățirea site-ului AGVPS din România și a posibilităților de informare reciprocă prin legarea în rețea a calculatoarelor AGVPS cu cele ale asociațiilor afiliate;

3.5. Conceperea și publicarea unei broșuri care să cuprindă sistematizat pe capitole: Statutul AGVPS din România; Regulamentele comisiilor ajutătoare; Regulamente privind competițiile de pescuit, de tir vânătorească și de chinologie vânătorească; criteriile de afiliere și criteriile de angajare a directorilor asociațiilor afiliate etc.

4. Instruirea și pregătirea membrilor și personalului

4.1. Adaptarea cuprinsului și conținutului „Manualului pentru examenul de vânător” la cerințele Parlamentului European în acest sens, în scopul principal al unei pregătiri similare a membrilor vânători la nivelul U.E.;

4.2. Îmbunătățirea conținutului revistei „Vânătorul și Pescarul Român” și expunerea acesteia pe site-ul AGVPS pentru accesare de către toți cei interesați;

4.3. Sprijinirea publicării unor lucrări în specialitatea cinegetică și de pescuit sportiv;

4.4. Facilitarea participării personalului angajat pe diferite funcții (directori, tehnicieni, secretari de filială, paznici) la formele de învățământ și de pregătire profesională autorizate;

4.5. Stimularea participării în număr mare a membrilor și personalului angajat la activitățile competiționale de pescuit sportiv, de tir vânătorească și de chinologie vânătorească;

4.6. Implicarea personalului angajat în acțiuni de cercetare, îndeosebi aplicativă, în domeniile cinegetic și piscicol;

4.7. Pregătirea, selecționarea și recomandarea de inspectori voluntari pentru paza și protecția fondului cinegetic și a fondului piscicol;

4.8. Organizarea și sprijinirea organizării unor schimburi de experiență în domeniul profesional, în țară și în străinătate.

5. Gestionarea responsabilă a fondurilor de vânătoare și a celor de pescuit sportiv

5.1. Stimularea acțiunilor de combatere a braconajului cu arma, cu capcane (mai ales lațuri) și cu ogari sau alte rase de câini;

5.2. Stimularea combaterii dăunătorilor vânatului și în mod special a câinilor hoinari sau sălbăticiți;

5.3. Delimitarea benevolă și respectarea unor zone de liniște pentru unele specii de vânat și intervenția cu hrană complementară atunci când timpul neprielnic sau pagubele cauzat de vânat în agricultură sau silvicultură impun acest lucru;

5.4. Repopularea unor fonduri de vânătoare și a unor bazine de pescuit cu vânat (iepuri, fazani) și respectiv pește, dacă se constată scăderea îngrijorătoare a efectivelor acestora, însă după constatarea și îndepărtarea cauzelor care au condus la o astfel de situație în cazul vânatului.

6. Contractarea gestiunii fondurilor de vânătoare și fondurilor de pescuit sportiv

6.1. Acordarea de asistență asociațiilor afiliate pentru păstrarea gestiunii fondurilor de vânătoare și a fondurilor de pescuit sportiv preluate în gestiune sau folosință până la finele termenelor din contracte încheiate cu administratorul statului;

6.2. Acordarea de asistență asociațiilor afiliate în vederea recontractării, în condiții acceptabile, a gestiunii fondurilor de vânătoare, în anul 2010; arbitrarea eventualelor neînțelegeri și a concurenței inechitabile între asociațiile afiliate, generate de această acțiune;

6.3. Acordarea de asistență asociațiilor afiliate în vederea recontractării, în condiții acceptabile, a folosinței piscicole a apelor naturale colinare și de șes, la finele anului 2007; arbitrarea eventualelor acțiuni contradictorii ale asociațiilor afiliate, generate de această acțiune.

7. Îmbunătățirea imaginii activității vânătorilor și pescarilor sportivi din România

7.1. Evidențierea activităților de vânătoare și de pescuit sportiv sub aspectul utilității lor pentru echilibrul din natură și societate;

7.2. Organizarea și popularizarea activităților de protejare și ajutorare a vânatului în perioadele dificile din viața acestuia, precum și a populărilor și repopulărilor cu vânat și pește;

7.3. Popularizarea activității de combatere a braconajului și a poluării și prezentarea rezultatelor concrete ale acestor activități;

7.4. Promovarea parteneriatelor interne și externe având ca obiective organizarea de manifestări cinegetice și piscicole, inclusiv competiționale, îndeosebi sub egida organismelor internaționale recunoscute în profil;

7.5. Organizarea periodică de manifestări vânătorești și de pescuit sportiv în profil – cum ar fi ateliere de lucru, simpozioane, expoziții etc. – pentru atragerea specialiștilor și a publicului interesat;

7.6. Promovarea de parteneriate cu ONG-uri de prestigiu din România, cu un profil de activitate adiacent (Patronatul Piscicultorilor, Sindicatul Silvicultorilor, Asociația Chinologică din România, Federația Română de Tir etc.), în scopul susținerii și popularizării reciproce a activităților fiecăreia și, mai ales, pentru susținere unitară a intereselor comune în fața organismelor statului în profil.

Desigur că în perioada ce urmează vor rămâne prioritare și alte obiective pragmatice și concrete, cum ar fi de exemplu:

- finalizarea lucrărilor la noul sediu și mutarea mobilierului, documentațiilor, a colecției de trofee etc.;
- căutarea posibilităților de finanțare a restaurării clădirii actualului sediu și de utilizare eficientă a acesteia în interesul vânătorilor și pescarilor sportivi din România;
- continuarea demersurilor și litigiilor începute la nivelul instanțelor de judecată, pentru clarificarea în totalitate a situației patrimoniale a AGVPS din România;
- regândirea băncii de date a AGVPS, care să poată fi accesată, în viitor, de orice persoană interesată.

Notă: proiectul de „Obiective prioritare ale AGVPS din România” se va modifica, completa și îmbunătăți cu propunerile venite în timpul desfășurării lucrărilor Congresului AGVPS.